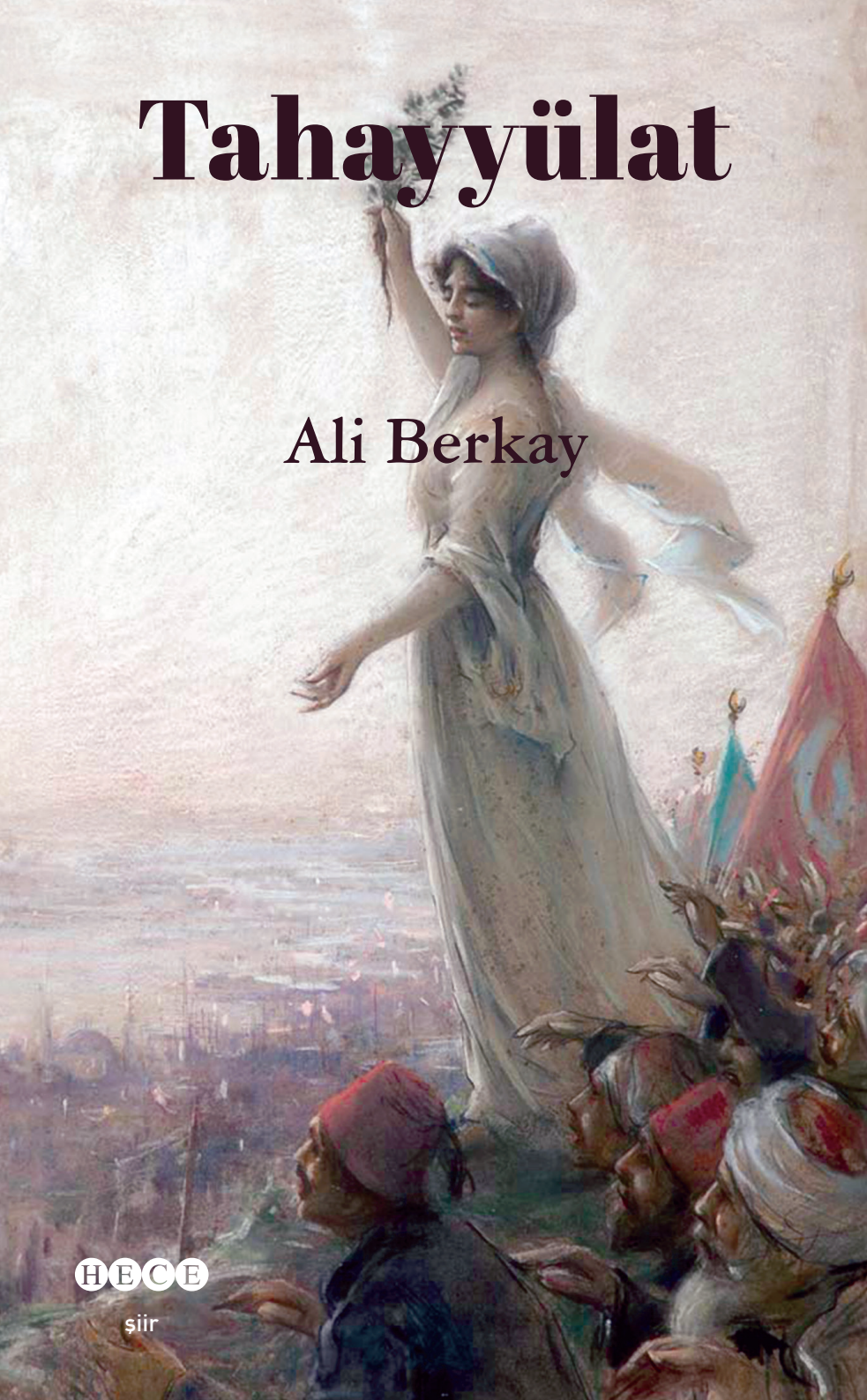

Tahayyülat

Ali Berkay

HECE

şiiir

Ali Berkay: 28 Mayıs 1989, Meram doğumlu. Tam adı Ali Berkay Bircan'dır. Selçuk Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği bölümünde okuyor ve özel bir şirkette bilgisayar mühendisi olarak çalışıyor. Şiirleri *Hece*, *Maballe Mektebi*, *Hacı Şair*, *Kuyudaki Koro*, *Kırkıncı Kapı*, *Davudun İnsanları* ve *İzdiham* gibi dergilerde ve çeşitli web sitelerinde yayımlandı. 2011'den bu yana şiir ve düzyazı yazıyor. İstanbul, Van, Karaman, İstanbul yolculuğunun sonunda Konya'ya geldi ve Meram'da ikamet ediyor.

TAHAYYÜLAT

ALİ BERKAY

HECE YAYINLARI

Hece Yayınları: 375
Şiir

Birinci Basım: Mart 2016
©Hece Yayınları

Kapak Tasarımı: SARAKUSTA
www.sarakusta.com.tr
Teknik Hazırlık: Bülent GÜLER
Editör: Hayriye ÜNAL

Baskı: Dumat Ofset
T: (0312) 278 82 00

ISBN: 978-605-9279-71-0

HECE Basın Yayın Reklamcılık San. Tic. Ltd. Şti.
Konur Sokak Nu: 39/1-2 Kızılay-Çankaya/Ankara
Yazışma: P.K. 79 Yenışehir/Ankara
T: (0 312) 419 69 13 F: (0 312) 419 69 14
e-posta: hece@hece.com.tr
www.hece.com.tr

İÇİNDEKİLER

Révélation Magnétique /	7
Senin Çiçeklenmeni ve Dökülmeni Hatırlıyorum /	12
Manzaranı İçimde Taşıyorum /	16
Nörodejeneratif /	18
The Art of Fiction No. 0 /	20
Şiirsel İlham Eksikliği. /	22
Gün Bugündür /	24
Debut - Ki Aslında Hep Onunla Bunlar /	26
Kısaca Söyle /	28
Ülke Olarak Büyük Çaresizliğimizin	
Kitabını Yazacak Değilim /	29
Ben Susunca Daha Güzel Oluyorum /	35
Şair Girmemiş Topraklar /	41
Müdavat /	45
Zor Soruyorsun /	48
Sanki Yaşayan Bir Şeyin Sesi Gibi /	51
Kelimeler Olmadan /	54
Kutup Güneşi /	57
İnsanların Kanadının Olmamasına Dair /	60
Silah Taşır Gibi /	62
“Asılmış Bir Alinin Darısız Güvercinleri” /	67
Tahayyülat /	70
Bir Kubbe Olarak Sana Dair /	76

Révélation Magnétique

Adım ali, Herhangi bir şeyin kapısı değilim
Olsam olsam boşluğa bakan bir pencereyimdir
Durduğum yerden herkes bir nokta
Neden durduğumu bilmiyorum.

Bir noktayım ben de, evet
Tuttuğum, tutduğum bir cümle olmadan
Birinci tekilden yazıyorum tüm bunları
Anlamadan kendimi, anlatamam.

Kendi dinime iman etmedim, farklıyım
Vehmetmekle bilmenin farkını biliyorum
Çok iddialı değilim, gereği kadar
Sakinim bir nokta kadar.

Hatırlanma dinine inanmıyorum
Bu kelimeleri de kendinize yontacaksınız
Boşluğu yontamazsınız, yokluk da varlıktır
Görmediklerime daha fazla inanırım.

Hayatım daha iyi olabilirdi
Aşk diye bir şeye inansam, saplantıya
İnanmıyorum, yusuf değilim, kuyudan çıkamam
Adımları ona göre atıyorum.

Çok sevdiğim bir şair vardı sonra bozdu
Oluş ve bozuluş, kelimeler ve harfler
Sahi bozulmuş bir kelimededen çıkan vav'ı
Kaç ciltlik bir ansiklopedide açıklayabiliriz?

Olmayan yaralarını göstermekten hoşlanıyorlar
Gülebiliyorlar bir kadın geçtikten sonra
Mesela ben kışları daha çok severim
Zaten üstü kapalı göndermelere bayılırım.

Çok uzattım farkındayım
Ufuk çizgileri denizin neresinde başlar
Bir gökkuşağı senin balkonunda mı biter
Mutlu sonlar bir yanılısamadır.

Elli bin gözyaşı
Belki bu şiir yayımlanmadan konuşuruz
Seninle bir deftere yazarız
İstediğimiz sorudan başlayarak.

Bana bakmadığın kadar yok olmalıyım
Daha sahici bir şeye dönüşmeli
İki kapak arasında kalmaktan
Bir çift göz baktığında var olmaktan

Elli bin gözyaşı
Bir tanka taş atmadım
Çok felsefi açılımlar yaptım
Erkek evlat babasından izler taşır.

Bende bir rutin olmayacağına söz veriyorum
Verebileceğim tek söz bu
O kadar da romantik biri değilim
Dağılan bir noktayım Konya'da*

Elli bin gözyaşı
Annem her sabah bana kahvaltı hazırlar
Sırf bu yüzden şükredebilirim
Hatırlayamadığım rüyalardan uyandığımda.

Bildiğiniz erkeklerden değilim
Mühendislik kantininde bir şair
Bir vebalı, koskoca masa kendisine kalmış
Bakıldıkça şiir yazamayan.

* Konya Japoncada bu gece demektir.

Elli bin gözyaşı
Daha uygun bir çatı bulamadım
Dört bin kitaplı bir odada uyurum
Hepsini okumadım fakat gözümün içine bakmışlardır.

Kol saatim zamanı yutan bir kara delik
Sesini dinlerim, bir dakikayı yaşamadan sayarım
Yazdıklarım hayatımı yutan bir kara delik
Kendimi okurum, bir dakikayı yaşamadan sayarım.

Elli bin gözyaşı
Çünkü yağmuru sevemedim
Çünkü içinde boğulmaya değer
Belki de tek güzel şey.

Adım ali, herhangi bir şeyin kapısı değilim
Olsam olsam boşluğa bakan bir pencereyimdir

Senin Çiçeklenmeni ve Dökülmeni Hatırlıyorum

Bir ağız ve seni yansıtan gözlerin iki takım
Köprücük kemiğin ve dağlar arasındaki kat arasında
Sırlı ağustos böceği kabukları

Muşmula kokusu ve boyama için bir alışkanlık
Mavi gözleri ile bağlı parmaklar,
Her haberi öğretti, hevesli bir okuyucu var
Bir başlangıç ve bir orta ve bir son,
-Klasik müzik, güneş, konfor tadı.

Bu çalıntı hayatta kalmak için
Çarpık bir gülümsemeli kız
Gündüz gökyüzünde yıldız sessizliği,
Sadece beyaz bulutları dertlerini bırakmazdı
Islak asfaltlara bulaşan kırmızılar da yıkanır.

Soru işareti olarak beyaz bulutlar soluk
Önüme düşen meyveyi ısırmadım
Yoğun bir metro istasyonunda
Noktainazarımı değiştirmedim
Avuç içi çizgileri bir başlangıçtır.

Yıllar dağlar gibi aramızda katlanmış
Gökdelenler çiçeklendiriyoruz nafile
Gözler önüne serilen şehirler
Benim bellek, bizim memleket boş
Issız, mağaza tabelaları salıncak,
Uzaylar arasındadır.

Boş hatırlıyorum
Sokaklarda sarmaşık gibi kıvrılmış,
Duble yollarda
Yönümü bilmiyorum.

Sesine yuvalamış serçelerle
Yeni bir ülke öğrendim,
Haritalarda görülmez
Her zirvesine tırmanmak istediğim
Her su birikintisinde yansıman

Sepya tonlu geçmişte de,
Şehrin dükkan isimlerini ezberledim
Her yeni kelime ile boşlukları doldurdum
Yapbozumda hâlâ eksik parçalar var
Aynalarından yüzüm yansır.

Çam, olmayan yaprakları dökülmeyen
Gövdeleri çürümeye durmuş insanlar uyuyor
Sinek uğultularını kükreme zannedip
Uykuyu bulamıyorum geceleri ninni
Mors alfabesiyle seni özledim
Şeklinde tıkırdıyor camlar.

Bu kanyonlar arasında
Sadece ben köprü düşündüm,
Güneşe korkusuz yürümek,
İlk son sayfayı okumak cüreti ve söylemek
'Bu sadece bir başlangıçtır.'

Bir başlangıcı ve bir sonu görüyorum
Yankılanan, avuç içi çizgileri içinde sıkışmış
Lütfen kıyıya vuran dalgalar içinde
Yankısı bir mayıs sabahını hatırlatıyor.

Uzanmış bacaklar üzerinde tökezleyerek
Hiç görmemiştim parkta
Annesini arayarak ağlayan bir çocuk
Hayatım dersmiş fakat çocuk parkımızı yıktılar
Para bir hedef oldu ve kuşlarımızı vurdular.

Çiğ ayaklarım sürüyor yeryüzünü beceriksiz
Eğer pratikte yasadışı olduğuna ikna olsam
Takunyalarla bir cami bahçesinde ben de otururdum
Yazı çimler, kuğu korolarıyla
Kusursuz vakitler öldürürdüm.

Senin çiçeklenmeni ve dökülmeni hatırlıyorum
Bir işaret gibi yol içinde kozalakları
Uydurma şişme bir ağustos
Gökyüzü çöp takımyıldızları,
Şekiller ve insanların ve şeylerin içine
Noktaları birleştiriyorum.

Yanıp sönen evrende görebiliyordum
İşaretin, bir başlangıcın ve bir sonun vardı;
Gülümsemende yalnızca bir çukur,
Tek bir kalp atışı içine sığıyorduk.